Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36549
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

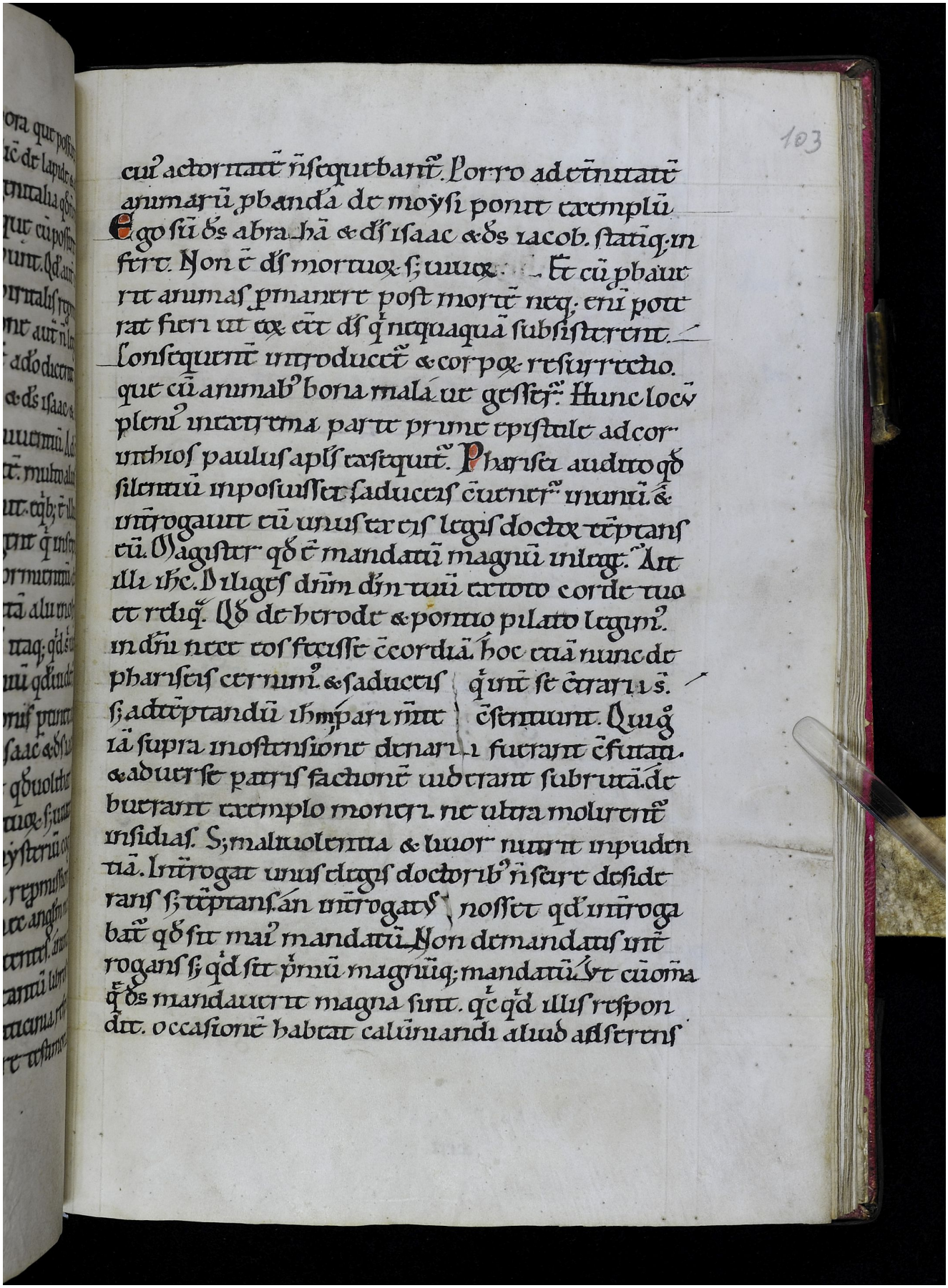

103

cui actor tantū insequebantur. Porro ad ostendendam
animarū perpetuitatem de moysi ponit exemplū
Ego sum deus abraham & deus isaac & deus iacob. statimq; in
ferit. Non est deus mortuorum sed uiuorum. Et cū probauit
animas permanere post mortem neq; eas posse
fieri ut eorum esset deus qui nequaquam subsistere essent.
Consequenter introducit & corporum resurrectionem
que cū animabus bona mala ue gesserint. Hunc locum
plenius interpretatus est prime epistole ad cor
inthios paulus apostolus testatur. Pharisei audito quod
silentium imposuisset saducei cuiusdam iuuenis & in
terrogauit eum unus ex eis legis doctor tentans
eum. Magister quod est mandatum magnum in lege. At
illi ihc. Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo
et reliq. Quod de herode & pontio pilato legimus
in domini nece eos fecisse concordia. hoc etiam nunc de
pharisei cernimus & saducei quibus se contrarios
esse nouimus. Quia supra in ostensione denarii fuerant confusi.
& aduersus partis factionem uidebant subrutam de
uitare templo monere ne ultra moliretur
insidias. Sed malueuolentia & iuuenum impuden
tia. Interrogat unus ex legis doctoribus non sicut deside
rans sed tentans. an interrogatus nosset quid interroga
bat quod sit maius mandatum. Non demandatus inter
rogans sed quid sit primum magnumque mandatum. Vt cum omnia
quod deus mandauerit magna sint. quicquid illis respon
dit. occasionem habeat calumniandi aliud assertens